

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Marburg , 25.04.1997

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟ MARBURG

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, μετά την ανακήρυξή του ως επιτίμου Διδάκτορος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Marburg, απάντησε στις ακόλουθες ερωτήσεις δημοσιογράφων:

(ανεπίσημη μετάφραση από τη Γερμανική)

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάνατε λόγο στην ομιλία σας για μια νέα κοινωνική δυναμική ενάντια στο παλαιό, που αναπτύσσεται στην Ελλάδα.

Θα μπορούσατε να μας περιγράψετε ακριβέστερα τις κοινωνικές δυνάμεις, αλλά και τις πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες εκπροσωπούν αυτή τη δυναμική ή την συνδιαμορφώνουν;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Φορείς της δυναμικής αυτής είναι διάφορες κοινωνικές ομάδες, όπως λόγου χάριν τα Συνδικάτα. Υπάρχουν δύο τάσεις στα Συνδικάτα :

- Η μία τάση πιστεύει ότι τα κεκτημένα θα πρέπει να εξακολουθούν να ισχύουν ως έχουν, και ότι δεν είναι αναγκαίο να αναθεωρήσει κανείς ολόκληρο το υφιστάμενο εργασιακό καθεστώς. Αλλά ότι θα πρέπει να εξετασθεί με την έννοια της κατοχύρωσης, υπό τις νέες συνθήκες, των εργασιακών σχέσεων αφ' ενός, και του νομικού πλαισίου για την πρόληψη ατυχημάτων κατά την εργασία αφ' ετέρου.

Στην Ελλάδα - όπως και σε άλλες χώρες, π.χ. στην ΟΔΓ - όλο και περισσότερες επιχειρήσεις ακολουθούν την τακτική να μην συνάπτουν συμβάσεις μισθωτής εργασίας, αλλά συμβάσεις έργου. Και αυτό για τον εργαζόμενο - ο οποίος γίνεται έτσι, τρόπον τινά, ένας μικρός επιχειρηματίας - σημαίνει ότι απολαμβάνει πολύ ολιγότερης νομικής προστασίας και ασφαλείας. Γι' αυτό πρέπει να ασχοληθεί κανείς με αυτό το νέο φαινόμενο.

- Ένα άλλο πρόβλημα είναι εκείνο της μερικής απασχόλησης. Στην Ελλάδα οι γυναίκες απασχολούνται σε ποσοστό 10 - 15 % μικρότερο του αντίστοιχου σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Δικαίως οι γυναίκες επιθυμούν

2

περισσότερες δυνατότητες απασχόλησης. Και επιθυμούν δυνατότητες απασχόλησης υπό τέτοιες συνθήκες, οι οποίες να τους επιτρέπουν να εργάζονται και κατ' οίκον.

Πρέπει, λοιπόν, να ασχοληθεί κανείς και μ' αυτό το πρόβλημα και όχι να πει απλά "δεν μας ενδιαφέρει".

Αναφέρατε συνδικάτα, εργαζομένους. Εγώ μπορώ να αναφέρω και ομάδες επιχειρηματιών, που τάσσονται υπέρ της εισαγωγής περισσότερης νέας τεχνολογίας, που υποστηρίζουν ότι δεν είναι αναγκαίο να έχουν σε μόνιμη βάση κρατικές επιδοτήσεις και που θεωρούν ενδιαφέρον να εισχωρήσουν σε νέες αγορές.

Πιστεύω ότι αυτή η δυναμική χαρακτηρίζει εκείνους, οι οποίοι έχουν αντιληφθεί ότι είναι αναγκαίο να καταστήσουν την Ελλάδα ανταγωνιστική σε διεθνές επίπεδο, πράγμα το οποίο και επιδιώκουν.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η ερώτησή μου είχε δύο σκέλη: Το δεύτερο αναφερόταν στις πολιτικές δυνάμεις, κόμματα, που εκπροσωπούν τη νέα δυναμική.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Γνωρίζετε ότι στην Ελλάδα υπάρχει ένα συντηρητικό κόμμα και ότι υπάρχει, επίσης, ένα σοσιαλιστικό κόμμα. Τα συντηρητικά κόμματα είναι συνήθως υπέρ της συντήρησης του ισχύοντος ή υπέρ των παλαιών νοοτροπιών.

Το σοσιαλιστικό κόμμα, κατά μέγα μέρος, είναι ένα κόμμα, το οποίο υποστηρίζει τη νέα κοινωνική δυναμική.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και η Αριστερά;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Οπωςδήποτε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να μας πείτε τί σημαίνει για σας η σημερινή απονομή του τίτλου του επιτίμου διδάκτορα;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ο επίτιμος τίτλος είναι - θα έλεγα - μία αναγνώριση για το μέχρι σήμερα έργο μου. Πολύ περισσότερο, όμως, αποτελεί για μένα την απόδειξη ότι όλοι αναγνωρίζουμε την ύπαρξη ενός κοινού χώρου, πέραν συνόρων. Έζησα εδώ και έκανα ένα μεγάλο μέρος των σπουδών μου, επέστρεψα στην πατρίδα μου όπου εργάσθηκα πολύ και παραγωγικά. Και τα δύο είναι αλληλένδετα. Και αυτή η σύνδεση βρίσκει την έκφρασή της στην απονομή του διδακτορικού τίτλου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσατε να μας πείτε κάτι για τον φοιτητή Κώστα Σημίτη, κάποιο περιστατικό από την εδώ φοιτητική σας ζωή;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Όπως είπα και στην ομιλία μου, ήσαν άλλες οι εποχές, μικρό το Πανεπιστήμιο. Και οι συνθήκες των σπουδών ήσαν τέτοιες που από τη μια είχε κανείς την αίσθηση ότι παρακολουθείται στις σπουδές του, αλλά από την άλλη ήταν φορές που αισθανόταν κανείς, ως φοιτητής, τη φροντίδα αυτή κάπως ασφυκτική, διότι δεν είχε τις ελευθερίες που θα επιθυμούσε. Ήταν η εποχή μετά τον πόλεμο. Το όλο κλίμα ήταν τότε μάλλον καταθλιπτικό. Στη Γερμανία υπήρχαν ακόμη κατεστραμμένες πόλεις, στο Marburg υπήρχαν πολλοί που είχαν χάσει την όρασή τους στον πόλεμο, υπήρχαν πολλοί που σε προχωρημένη ηλικία άρχισαν να σπουδάζουν λόγω του πολέμου.

Από την άλλη, όμως, ήταν η εποχή των μεγάλων ελπίδων. Κυριαρχούσε το αίσθημα, ότι έχουμε αφήσει πίσω μας τη φρίκη. Όλοι μας διδαχθήκαμε πολλά από τον πόλεμο και συνειδητοποιήσαμε ότι κάτι τέτοιο δεν επιτρέπεται να ξανασυμβεί. Και πιστεύω ότι όσοι εβίωσαν εκείνη την εποχή, απέκτησαν τη βαθειά πεποίθηση ότι πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, ώστε όλα αυτά να αποτελέσουν παρελθόν. Ένα παρελθόν που δεν επιτρέπεται ποτέ να επαναληφθεί. Και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια, σε μεγάλο βαθμό, κοινή συνείδηση.

Παρ' όλο που - ίσως ακούσατε προηγουμένως - ήταν τότε πολύ λίγοι οι αλλοδαποί φοιτητές στη Γερμανία, ποτέ δεν αισθάνθηκα εδώ ξένος. Πάντως υπήρχαν άνθρωποι με τους οποίους είχα φιλική επαφή, στενή σχέση και κοινούς στόχους. Ήταν μια πολύ ωραία εποχή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη χώρα σας εργασθήκατε υπέρ της Δημοκρατίας. Σήμερα απεκόμισα την εντύπωση ότι ζητάτε εκδημοκρατισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θεωρείτε δημοκρατικό να αποφασίζει το Συμβούλιο Υπουργών και να δίνει εντολές στα εθνικά Κοινοβούλια, εις τρόπον ώστε να αίρεται στην πράξη η αρχή της διάκρισης των εξουσιών στο εθνικό επίπεδο.

Ποιά είναι η θέση σας επ' αυτού;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Έχετε δίκιο. Αυτό που αναφέρετε, είναι ένα πρόβλημα. Οτι δηλαδή το Συμβούλιο Υπουργών λαμβάνει πολλές αποφάσεις, οι οποίες παραμένουν δυσνόητες για τον ευρωπαϊό πολίτη, αλλά θα έλεγα ακόμη και για τα εθνικά Κοινοβούλια, ορισμένες φορές.

Αυτό, όμως, σημαίνει ότι σταδιακά θα πρέπει να παρεμβάλλουμε σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην όλη διαδικασία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πώς αισθανθήκατε κατά την απονομή του πρώτου σας εδώ διδακτορικού διπλώματος;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ήμουν ευτυχής που είχα κατορθώσει στο τακτό χρονικό διάστημα των πέντε ετών να επιτύχω το στόχο μου και να συγγραψω μια, κατά την τότε άποψή μου, καλή διατριβή, με θέμα: "Χρηστά ήθη και δημόσια τάξη πραγμάτων". Και η άποψή μου αυτή εξακολουθεί να ισχύει.

Σας ευχαριστώ πολύ.
